

stillede Forslag om disse stærkt forøgede Udgifter, erklærede, at for at kunne gaa til forøgede Lønningsudgifter, der vilde beløbe sig til saadant noget som 16—17 Mill. Kr., maatte han forlange en Del af denne Udgift dækket ved, at Statens Tilskud til Lærerlønningerne formindskedes. Vi har ikke i Udvalget drøftet Spørgsmaalet, og jeg for mit Vedkommende har heller ikke fundet nogen Anledning til at tage det op. Jeg har en Gang gjort en Bemærkning i Udvalget om, at dette Spørgsmaal jo for saa vidt var os uvedkommende, eftersom vi ikke gav vor Tilslutning til den store forøgede Udgift, der stilledes Forslag om. Saa jeg og mine Meningsfæller staa fuldstændig frit i denne Sag. Men Finansministeren har Ret i, at han gentagne Gange i Udvalget har erklæret, at for at gaa med til disse stærkt forøgede Tjenestemandslønninger maatte han forlange, at en Del af Udgiften blev dækket ved, at Statens Tilskud til Lærerlønningerne formindskedes.

Finansministeren (Brandes): Den sidste og den næstsidste ærede Taler erklærede, at de ikke vilde blande sig i den Strid, der herskede mellem Socialdemokratiets Talere og mig, men de har jo netop blandet sig i Striden, saa det er mærkeligt, at de, efter at have gjort det, erklærer saa højtideligt, at de ikke vil det. Men det konservative Partis Veje er saa mærkelige og uransagelige for andre, at jeg skal ikke forsøge at uddybe dette Spørgsmaal. Jeg beklager, at der er denne Uenighed mellem det socialdemokratiske Medlem og mig, og jeg beklager det saa meget mere, som den dog synes mere formel end reel. Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), med hvem jeg altid plejer at være i den aller-skønneste, Enighed, sagde nu, at jeg havde dog før brugt den Fremgangsmaade, jeg som andre Ministre, at man f. Eks. søgte Tilslutning til noget i Finansudvalget ved at anmode om, at de ærede Medlemmer deraf vilde søge deres Partiers Tilslutning. Det har jeg virkelig gjort mange Gange, men jeg vilde neppe komme til at gøre dette nogen Sinde, naar jeg forhandlede med et Udvalg, der havde en ganske bestemt Sag til Afgørelse, for saa gaar jeg nemlig ud fra, at de Medlemmer, der sidder i Udvalget, repræsenterer deres Partier og kan handle paa disses Vegne eller, hvis de ikke kan det, forkynder os, at vi maa søge deres Partiers Tilslutning til det, som nu er bragt i Forslag af Mi-

nisteren. Jeg tror virkelig, at Forholdene vil ligge saaledes, og jeg har dog i adskillige Aar deltaget i det parlamentariske Liv. Jeg er ikke aldeles ny i det. Saaledes plejer det efter min Mening at gaa til. Derfor var det en naturlig Forudsætning fra min Side, at naar det blev sagt ganske klart af mig, at dette var en Betingelse, uden hvilken jeg ikke kunde tænke mig at stille Forslaget og søge Tilslutning til det, og naar der ikke sagdes noget derimod, følte de derværende Medlemmer af de forskellige Partier sig i Stand til at repræsentere deres Partier fuldt ud, give deres Tilslutning dertil eller nægte den, med Sikkerhed for, at Partiet var dem i Ryggen. Jeg maa dernæst sige, at jeg ved den Forhandling, der har fundet Sted mellem Ministrene, har faaet den af gode Grunde bevirkede Opfattelse, at den Minister, der repræsenterer Socialdemokratiet indenfor Ministeriet Zahle, sluttede sig til min Opfattelse, nemlig den, at jeg ikke kunde gaa med til denne Udgift, medmindre der skete en Forringelse af Statens Udgift til Lærerlønningerne. Nu er der sket dette beklagelige for vor Tid — det haster jo noget med Sagen i disse Dage — at der ikke har fundet det Partimøde Sted indenfor det socialdemokratiske Parti, som havde været fornødent til denne Sags Afklaring, Opklaring og Forklaring, det maa altsaa finde Sted, og derfor bliver det vist nødvendigt, hvad jeg ikke havde troet, det vilde have været, at vi udsætter denne Sags tredie Behandling, til dette Partimøde har fundet Sted. Det skal der ikke fra min Side være noget til Hinder for. Jeg havde af forskellige Grunde ønsket, at vi havde kunnet naa til Ende med denne Sag i Dag. Men paa den anden Side er det meget vigtigt, at dette Forhold, som har vist sig at være dunkelt, hvad jeg ikke troede, opklares. Derfor maa vi vist udskyde tredie Behandling, saa at det socialdemokratiske Parti kan faa Lejlighed til at tage Stilling til og fuldt ud forstaa, hvilke Forhold her foreligger, og hvilke tvingende Grunde der er for os andre til at tage den Stilling, vi har gjort. Der bliver saa ogsaa rig Lejlighed til at komme til den Enighed, uden hvilken det dog ikke vil være muligt at fremme den store Sag, som vi i Øjeblikket har at gøre med. Jeg tror, at Tjenestemændene vilde meget beklage, om dette Lønningslovsforslag, til hvilket de nu saa at sige alle har sluttet sig, skulde sprænges paa det, at der fandt en Misforstaaelse Sted mellem det socialdemokratiske Parti og Finansministeren,